

„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15)

Az ige beteljesedett, a búzaszem százszorosára szaporodott! Jubileumunkon is hálás szívvel gondolunk az óvoda alapítóira, egykori és jelenlegi pedagógusaira, dolgozóira, akik bátorsággal, lelkesedéssel, tudással és elhivatottsággal Krisztusi értékrendben szolgálták óvodánkat. Hálásak vagyunk Urunknak, Istenünknek a növekedésért! Köszönöm drága munkatársaimnak, hogy egy hajóban, együtt evezünk. Hálásan köszönöm az evangélikus egyházközség lelkészének, presbitereinek, és minden dolgozó imádságos szeretetét, támogatását.

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened az Úr”

Jubileumi évünk mottójául, Mózes 5. könyvéből választottam az igét. Hiszen a jubileum arra kötelez minket, hogy visszaemlékezzünk, rendezgessük emlékeinket és közben számba vegyük az eltelt 25 esztendő tapasztalatait, azokat a megteremtett értékeket, hagyományokat, melyek megformálták óvodánk arculatát és azokat az embereket, akik munkájukkal, szolgálattal valamennyien hozzájárultak az óvoda jelenben képviselt értékeinek megalapozásához. 1994-2019. Az évszámok mögött rengeteg munka, siker kudarc és szeretet rejlik. Elődeink kitaposott ösvényét kötelességünk széles úttá formálni. 24 éve dolgozom ebben az óvodában és 11 éve vezetem az óvodát. Az óvoda alapítása Detre János lelkész nevéhez fűződik. Az általa kijelölt irány meghatározta a későbbi fejlődés útját, példaértékű pedagógiájának nyomait mai napig viseli nevelőmunkánk.

Negyed évszázad alatt óvodánk jelentősen átalakult, megújult, küllemében is egészen más arculatot öltött. Időközben az óvodások is többször váltották egymást, cserélődött a gyermekközösség.

Ünneplés ideje van most. Az alapítóké, az örökösöké, a hosszú fennállásé, az elért eredményeké. De nemcsak a gondtalan ünneplésé, hanem a számvetésé, egyúttal a tervezgetésé. Magvetés a feladatunk, ezt vállaljuk fel immár 25 éve a váci Evangélikus Egyházi Óvodában. Közben hálát adunk minden gyermekért, akiknek az elmúlt negyed évszázadban segíthettünk személyiségük kibontakoztatásában. Évkönyvünknek fontos szerepe van a város oktatási-nevelési palettáján. Értékrendünk, a szeretet értékrendje, melyben a gyermekek (szülők) megtanulják, hogyan kell embertársaikat Krisztusi módon szolgálni, szeretni, az élet örömeit és kudarcait Jézushoz hasonlóan megélni.

Intézmény dolgozói a 25 év alatt

Intézményvezetők: Babka Zsuzsanna – Karacs Péterné

Pedagógusok: Csánki Andrásné - Kovács Miklósna - Babka Zsuzsanna - Karacs Péterné – Kuskóné Tolmácsi Andrea – Auerbach Emese – Czimbó Lászlóné – Pintér Miklósna – Csáfordi Éva – Csonka Katalin – Králik Sándorné – Nyári Edina – Barna Katalin – Lénártné Kiss Virág – Babinszki Vivien Boglárka – Belán Dóra – Molnár Nikoletta – Tóth Teréz – Takács Pamela Rita

Dajkák: + Kiss Béláné – Igrényi Sándorné – Tagaj Mihályné konyhai dolgozó – Szabó Kálmánné – Murányiné Molnár Ildikó – Kovács Istvánné – Bankó Andrásné – Dobos Marianna – Bera Anett – Barborák Zsuzsanna – Kukucska Sándorné

Pedagógiai asszisztensek: Nyemecz Enikó – Lieszkovszki Gáborné

Gazdasági ügyintézők, könyvelők: Sulyán Gusztávné – Nagy Imréné – Menczer Sándor – Barborákné Majnik Ilona

Logopédusok: Fűke Pálné – Majoros Klára

Karbantartók: Bálint István – Hvizsgyalka András – Nagy Sándor – Menczer Sándor – Koncsek Gábor – Tányéros Gergő – Csekő Tamás – Sasvári Zsolt Pál – Miskolczi Tibor – Balázs Sándor

Biztonság, Bizalom, Bölcsesség

Ez a három szó nagyon igaz, erős, hatásos és örök az evangélikus nevelésben is. Alapítóknak köszönhetően, biztonságban érezhetjük magunkat az intézményben. Akkor és most is a jó óvodában gyermekeink **biztonságban** érzik magukat, szeretnek odajárni, örülnek társaiknak, és azoknak a felnőtteknek, akik őket körülveszik. A testi-lelki biztonságot az óvodapedagógusok adják meg a gyermekek számára, akik szoros együttműködésben dolgoznak a családokkal és az óvoda valamennyi dolgozójával. A jó óvoda, ha kell apró lépésekben formálhatja a szülők gyermeknevelési szokásait.

Intézményünk **bizalomra** épülő együttműködés során látja el szociális funkcióját. A szülők részéről megnyilvánuló bizalom alapja az őszinteség, a gyermekekre való teljes odafigyelés, feltétel nélküli elfogadás. Tudjuk, hogy a gyermek viselkedése, magatartása akkor megfelelő, amikor biztonságban érzi magát! Ezt pedig, azzal tudjuk elérni, ha a vele foglalkozó felnőttek viselkedése kiszámítható, következetes, az életkori sajátosságoknak megfelelően elváró.

Bölcs nevelés. Mindenkor feladatunk, hogy „okosan” szeressük a ránk bízott gyermekeket. Be kell látnunk, és láttatnunk másokkal is, a szeretet önmagában nem elég. A testi-lelki biztonság fogalmában természetesen az elfogadó szeretet alapfeltétel, de szükség van a gyermekek nevelésére, az ésszerű fegyelmezésre, az okos korlátok kijelölésére is! Mivel a határok (mi a jó neki) tudása nem születik együtt a gyermekkel, ezért az emberi kapcsolatokon, felnőtt modelleken, a nevelésen, a fegyelmezésen keresztül kell beépíteni a személyiségükbe.

Óvodánkban a jövőben elkerülhetetlen feladat, az „okosan” szeretés elméletének megértetése, terjesztése, és megvalósítása. A nevelésről való elképzelés eleve tudatosságot feltételez. Tudnunk kell mi jó a gyermeknek, s erről hiteles példamutatással, beszélgetésekkel, érveléssel meg is kell tudni egyezni. Mit is kell megtanítanunk a gyerekeknek, annak érdekében, hogy a neveltségi szintjüket emelni tudjuk? - Egy gyermeknek tudnia kell, hogy hol kezdődik és meddig tart a személye, mi az a terület, amiért neki kell felelősséget vállalnia (mindig az életkorának megfelelően), s mi az, amiben a felnőttekre támaszkodhat, mert nem az ő

kompetenciája az irányítás, bizonyos döntések meghozatala. - Előre fel kell mérnünk, hogy nevelésünk során honnan hová akarunk eljutni. A cél elérése érdekében következetesnek, de egyben rugalmasnak kell lennünk. Ismernünk kell a gyermek életkori sajátosságait, képességeit, motiválhatóságának határait. Óvodás korban az élet megtanulása, a személyiség megfelelő fejlődése a játék ideje alatt, játszás közben történik. - Azzal, hogy a gyermekek értelmi téren valóban fejlettek, automatikusan feltételezzük, hogy érzelmileg is a helyükön vannak. - Végig kell gondolni, kisgyermekként sokkal könnyebb elfogadni a határokat, elsajátítani az alkalmazkodás képességét. Ennek megtanítása, érvényre juttatása a mi felelősségünk. Nekünk nevelőknek kell tudni, hogy óvodásainknak mire van szüksége, nevelésünk végeredményeképpen mi az elérendő cél.

Célunk továbbra is, hogy gyermekeink Képesek legyenek az érdek nélküli, önzetlen szeretetre.

Ismerjék saját énjüket, alakítsák ki szerethető egyéniségüket. Reális ön és én világgéppel rendelkezzenek, hogy boldogulni tudjanak a világban.

Lépésről lépésre tanulják meg, hogy miért kell felelősséget vállalniuk, s ha azt nem teszik meg, annak következménye van.

Tapasztalhassák meg a jó döntést, akkor a dolgaik jól alakulnak, ha rosszat, akkor annak a következményei vannak.

Fontos, hogy a gyermekek tisztában legyenek azzal, hogy mik a határaik és hogy mire képesek. Tiszteletben tudják tartani mások elképzeléseit.

Bármely közösségnek értékes, elfogadható tagjai tudjanak lenni!

Ez a három szó ereje!

Biztonság, bizalom, bölcsesség

Kívánom, hogy a jövőben is **biztonságban** érezhessük magunkat az evangélikus óvodában gyermek-dolgozó-szülő. **Bizalom** legyen alapja a kapcsolatainknak! **Bölcsen** tudjuk nevelni továbbra is gyermekeinket!

Karacs Péterné

óvodavezető